

Tirsdag 12. mai 2015 kl. 18-20

Tema: Styrke deltakerne og deres nettverk gjennom dialog og samhandling mellom ulike kulturer der deltakernes egenverdi er sentralt. Fortelle om yrke.

Frammøte: i Kong Oscars gate 28, Bergen

7 deltagere: Dora, Torhild, Leila, Rita, Manssara, Sumati, Tone

Torhild startet fortellingen om hennes vei fram til jobb med å si:

"Vi ble ikke født ferdig utdannet!". Hun viste bilder og fortalte om sin skolegang på Nordnes skole og Nygård skole på 1950-tallet. Da hun ble russ i 1962, ville hun gifte seg. Mannens jobb medførte at de bodde i utlandet i lange perioder, og hun hjalp til på kontoret. Da barna kom, gjorde hun det som var vanlig i Norge på den tiden, hun var hjemme med barn i 15 år. Samfunnet var ikke på samme måte som i dag lagt til rette for at kvinner med barn kunne arbeide.

Feminismedebatten åpnet øynene hennes for at kvinner også kan ta utdanning og jobbe. Hun stilte seg spørsmålet: "Hva skal jeg gjøre resten av livet?" Den gang var det mange norske menn som ikke var positive til at konene tok utdanning.

Torhild hadde vært i foreldrerådet, og var vikar på skolen. Da spurte rektor henne: "Vil ikke du ta lærerskolen?". Hun "våknet" i møte med lærere og tenkte "Hva er det de kan som ikke jeg kan?" Da hun begynte på lærerskolen 34 år gammel og minstebarnet var 4 år, var det fantastisk å oppleve at dette klarer jeg!

Torhild var ofte med mannen på jobbreiser, og i møte med andre fikk hun stadig spørsmålet "What are you doing?" Herlig etter hvert å kunne svare "I am a teacher".

Som nyutdannet lærer fikk Torhild jobb på samme skole som hennes 4 barn gikk på. Hun var stolt! Hun kunne tenke som mor, lærer og seg selv.

Hun tenkte: Vær ydmyk i møte med andre.

Hun ville lære mer, og tok et års permisjon for å studere andre religioner og ikke-religiøse livssyn, og det hjalp henne til å bedre forstå andres måter å tenke.

Da Torhild ble pensjonist hadde hun opptjent full pensjon.

Torhild gikk i klasse med Tjalve i Fargespill, og anbefalte artikkel i Bergens Tidende om [Oppskriften på Fargespill](#)

"Vi speiler oss i andres forventninger"

"Hvis omverden tror vi skal klare noe, er sjansene for å klare det mye større"

Sumati, fortalte om hvordan livet hennes endret seg fra hun bodde på Sri Lanka med mannen som var lærer og deres tre barn. Hun ble enke og på grunn av krig flyttet hun og datteren til asylmottak i Norge i 2001. Etter 4 år fikk de positivt svar på søknaden om å få bli i Norge. Samme år kom de to sønnene som hadde bodd hos slektninger til Norge. De første årene gjorde hun alt hun kunne for å spare penger som hun kunne sende til Sri Lanka.

Sumati hadde 10-årig skole og kunne ikke norsk da hun kom til Norge.

Hun har jobbet i barnehage og i bofellesskap og studert barne-og ungdomsarbeid. Nå jobber hun på sykehjem og har fullført helsefagarbeiderutdannelse. Hun har jobb og leilighet og to flotte barn (hennes eldste sønn døde i Norge).

Sumati uttrykte det slik:

”Nå har jeg alt og kan hjelpe andre”

”Ikke lett, men jeg klarte å finne meg en plass”

Rita roste Sumati for hennes pågangsmot!

Dora spurte Sumati om hva hennes råd er til andre. Sumati svarte:

Tenk positivt! Vær takknemlig! Tør å bryte med noen regler fra hjemlandets kultur!

Dora snakket litt om utfordringer med sosial kontroll.

Mange opplever sosialt press fra foreldre og/eller andre som holder på sin opprinnelige kultur. Det fører til at mange lever et dobbeltliv som innebærer at de oppfører seg annerledes når de er sammen med andre som har andre forventninger. Det finnes ”moralpoliti” også i Norge.

Der det er store grupper av en etnisitet, kan den sosiale kontrollen bli sterkere og behovet for å integrere med andre mindre.

Mange sliter både sosialt og psykisk på grunn av dette.

Positivt å være sammen med norske og andre, ikke bare på skolen.

Manssara minnet om at noen har angst for å miste sin kultur.
De er redd for å miste sin egen identitet.

Dora sa at noen ganger er det som om "plasten blir på planten" slik at menneskene ikke kan slå rot i Norge. Det kan bl.a. være fordi de tenker at de skal flytte tilbake til hjemlandet eller veksle mellom å bo her og der.
Noen ganger er det mer moderne i hjemlandet enn blant de som har utvandret.

Dora anbefalte boken "[Min annerledeshet, min styrke](#)" av Loveleen Rihen Brenna.

Leila fortalte om sine gode erfaringer fra [Møhlenpris Idrettslag](#), et vellykket integreringsprosjekt for ungdommer med flerkulturell bakgrunn.

Neste møte:

[Inspirasjonsmøte onsdag 10. juni kl. 18-21](#)

[Jannike Hachvaag Grieg, leder for EMPO, inviterer oss hjem](#)
["Hva inspirerer oss og gir oss mot til å følge drømmene?"](#)

Referent: Tone Foto: Dora